

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Útěk Kryšpína N., stručná struktura vyučovací hodiny

Příloha č. 2 – Útěk Kryšpína N., pracovní list

Příloha č. 3 – Útěk Kryšpína N., ukázka E

Příloha č. 4 – Útěk Kryšpína N., ukázka F

Příloha č. 5 – Útěk Kryšpína N., ilustrace titulní strany

Příloha č. 6 – Útěk Kryšpína N., ilustrace Kryšpína

Příloha č. 7 – Útěk Kryšpína N., ilustrace sluchadel

Příloha č. 8 – Útěk Kryšpína N., ilustrace zničení sluchadel

Příloha č. 9 – Útěk Kryšpína N., ilustrace baminky

Příloha č. 10 – Deník třídního otloukánka, stručná struktura vyučovacích hodin

Příloha č. 11 – Deník třídního otloukánka, pracovní list

Příloha č. 12 – Deník třídního otloukánka, II. vyučovací hodina, ukázka A - kyberšikana

Příloha č. 13 – Deník třídního otloukánka, II. vyučovací hodina, ukázka B - kyberšikana

Příloha č. 1 – Útěk Kryšpína N., stručná struktura vyučovací hodiny

Část A – evokace

- 1. úvod** (1 min.) – vyučující seznámí žáky s tématem hodiny a její organizací
- 2. předvídání** (4 min.) – vyučující pokládá žákům otázky, žáci vyvozují odpovědi z titulní strany díla, vyučující zapisuje klíčová slova na tabuli
- 3. shrnutí** (3 min.) - žáci individuálně do pracovního listu shrnou předpovědi a otázky k dílu, mohou použít klíčová slova na tabuli, závěry formulují celými větami.

Část B – práce s ukázkami

- práce s ukázkou A (5 min.)
- práce s ukázkou B (5 min.)
- práce s ukázkou C (5 min.)
- práce s ukázkou D (8 min.)

Část C – shrnutí (3 min.)

Část D – (10 min. / ve zbývajícím času) - žáci si přečtou ukázkou E, vyučující klade otázky, probíhá diskuse

Část E – domácí úkol - žáci napíší krátké zamyšlení, ve kterém se pokusí odpovědět na otázky: Byl Kryšpínův útek zbabělý? Co dobrého a co špatného mu přinesl? Jak bys řešil situaci ty? Co bys Kryšpínovi poradil, aby udělal?

Příloha č. 2 – Útěk Kryšpína N., pracovní list

I. Březinová: Útěk Kryšpína N.

1. Co o příběhu předpokládáte na základě titulní strany díla?

.....

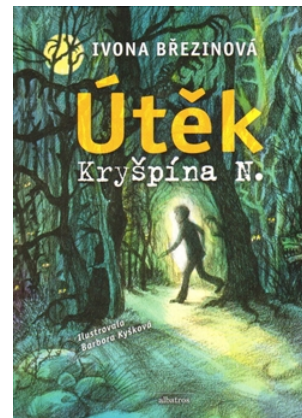
.....

.....

.....

.....

.....

2. Uved'te 2 otázky, které ve vás příběh probouzí.

1.

2.

Ukázka A

„Tak si to ještě jednou zopakujeme,“ pronese trpělivě nadpraporčík Bárta a zpřímá pohledne na jedenáctiletého chlapce před sebou. „Po večeri jste měli osobní volno a hráli jste hry na mobilu. Je to tak?“

„Na tabletu,“ opraví ho kluk trochu nesvůj, s policistou totiž mluví poprvé v životě. Poté zaraženě mlčí.

„Aha. Takže na tabletu,“ udělá si nadpraporčík poznámku v notesu. „Podívej, Denisi, musíš mi říct úplně všechno, jasný? Každá maličkost může být důležitá. Důležitější, než si třeba dokážeš představit. Takže co?“

„No... prostě... neměli jsme osobní volno, ale zaracha,“ hlesne kluk pořád ještě nejistým hlasem. „Za to, že jsme odpoledne na vycházce házeli šišky po jedný ženský. Teda paní,“ opraví se Denis, a jak mu náhle roste kuráž, rychle dodává: „Kdo se trefil, nesměl po večeri

zůstat v jídelně na večerní program. Pff! Stejně jsou to vždycky kraviny pro mrňata. Luďa se netrefil a musel do jídelny, chudák.“

„Kryšpín se trefil?“ ptá se nadpraporčík Bárta jakoby mimochodem.

„Ten? Ten by se netrefil ani do slona. Je totálně...“

„Totálně co?“

„Nemožnej!“ vyhrkne Denis.¹

1. Překvapil vás úvod příběhu? Odpověď zdůvodněte.

.....
.....

2. Odkud Kryšpín utekl? Ze kterých náznaků jste informaci v textu vyčetli?

.....
.....

3. Vyberte slovo, které nejpřesněji vystihuje ukázkou.

a) akční b) dramatická c) emotivní d) detektivní e) dobrodružná

Ukázka B

Prodírá se roštím už nejmíň hodinu. Možná dvě. Anebo taky jen půl. Noční čas plyne jinak. Chybí mu záchytné body. Kryšpína napadá, že tahle noc třeba nikdy neskončí. Les před ním se zdá být nekonečný. Možná se bude nepřátelským trním prodírat do konce života.

V tu chvíli ho i přes rychlý pohyb přepadá zima. Zimomřivě si přitáhne bundu k tělu. Škoda že cestou někde ztratil kšiltovku. A co! Stejně nehřála. Kryšpín cítí, že chlad vychází z břicha. Vnitřnosti se mu úplně tetelí.

Má pocit, že v dálce zahoukala sova. Sýček? Učitel jim jednou ve škole pouštěl nahrávky ptačích hlasů, měl dávat větší pozor. A teď! Teď zaslechl vytí vlka. Nebo je to pes? Ne, vlk.

¹ BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (s. 7)

Určitě je to vlk. Zná ten zvuk z televize. Trne hrůzou a trní netrní, prudce vyráží vpřed.
Utéct!²

1. Co se změnilo na způsobu vyprávění příběhu?

.....

2. Překvapily vás tyto změny? Odpověď zdůvodněte.

.....

.....

3. Co jste při četbě prožívali? Na co jste mysleli?

.....

.....

4. Vyberte slovo, které nejpřesněji vystihuje ukázkou.

a) akční b) dramatická c) emotivní d) detektivní e) dobrodružná

Ukázka C

„Centrála pro velitele zásahu. Pořád nic? Ještě jste ho nenašli?“ ozve se z policejní vysílačky.

„Tady nadpraporčík Bárta. Zatím nic.“ Potřebujeme vrtulník s termovizí k propátrání terénu.“

„Do rána ho neseženeme, zasahuje jinde,“ zapraská vysílačka. „Ale psův už je na cestě.“

„Aspoň že tak. Velitel konec,“ zabručí Bárta a odloží vysílačku... Otevře okno dokořán a vykloní se, aby nasál čerstvý vzduch.

„Sakra, to se ochladilo,“ zamumlá nespokojeně. „Chlapče, chlapče, jenom vydrž.“³

(...)

²BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (s. 9)

³ BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (s. 35)

„Ještě jsem se chtěl zeptat...“ obrací se Bárta na učitele. „Jak moc je ten kluk fyzicky zdatný? ... Jde mi o odhad, kam až by teoreticky mohl dojít. Problém je, že nevíme, v kolik hodin chatu opustil.... A taky nevíme, jestli jde přímo, nebo bloudí někde kolem.“

„No právě,“ namítne Hynek. „Kryšpín může být prakticky kdekoliv.“

„Jenže... není to teda moc pravděpodobné, ale kdyby náhodou zvolil jeden určitý směr a podařilo se mu dojít až k soutěskám...“⁴

1. Která nebezpečí hrozí Kryšpínovi?

.....

2. Překvapila vás opětovná změna ve vyprávění? Odpověď zdůvodněte.

.....
.....

3. Co jste tentokrát při četbě prožívali? Na co jste mysleli?

.....
.....

4. Vyberte slovo, které nejpřesněji popisuje charakter ukázky.

a) akční b) dramatická c) emotivní d) detektivní e) dobrodružná

Ukázka D

Ringo neochvějně míří na mýtinu, záchranáři v patách za ním. Nadpraporčík Bárta si nestíhá utírat pot z čela. Ale ženou ho obavy, aby kluka našli včas.

Kryšpín mezitím o hodný kus lesa dál rázuje zpátky. Šel by teď i po pěšině, kdyby nějakou našel. Doufá, že zvolil správný směr, orientace nikdy nebyla jeho silná stránka.

Zrychluje. Rád by už byl zpátky a... všemu čelil.

⁴ BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (S. 61)

„Pes si musí odpočinout,“ rozhoduje Slávek a dává Ringovi na chvíli volno.

Proběhnutí, přivolání, poplácání po bocích. A pak nový doušek z pachové konzervy s Kryšpínovými věcmi. Výborně, Ringo, znovu do práce.

„Stopa! Hledej!“

Odhodlání, které teď v sobě Kryšpín cítí, mu dodává sílu. Aniž by si to uvědomoval, neustále zrychluje. Už skoro běží.

Slávek starostlivě sleduje psího parťáka. Vidí, že Ringo je velice unavený, ty malé přestávky ho moc nevytrhnou. Potřeboval by čas na zotavenou. Jenže tady jde o jiný čas. O čas jedenáctiletého kluka. Promiň, Ringo, odpočineš si potom.

„Stopa! Hledej!“

V první chvíli si Kryšpín říká, že odvaha povznáší, ale takhle doslova? V druhé chvíli mu dochází, že jeho tělo opravdu letí vzduchem, a ve třetí... Třetí chvíle je složená ze spousty malých chvil, které se Kryšpínovi jedna po druhé připomínají bolestivými nárazy nohou, rukou i hlavy do stěny skalnatého srázu.⁵

1. Čím se tato ukázka liší od předchozích? Co je na ní zvláštního?

.....
.....

2. Co se o příběhu dozvíte díky pohledu vypravěče na pátrací skupinu?

.....
.....

⁵ BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (s. 87-88)

3. Jakým způsobem by se lišil váš čtenářský zážitek, kdyby byl příběh vyprávěn jen z pohledu Kryšpína?

.....

4. Je pro vás jako čtenáře střídání pohledů vypravěče přínosné? Odpověď zdůvodněte.

.....
.....

Shrňte, co jste zjistili o střídání vypravěčů a prostředí. Co čtenáři přináší? K čemu je dobré? Jaké je díky němu vyprávění?

.....
.....
.....

Příloha č. 3 – Útěk Kryšpína N., ukázka E

Ukázka E

„Ještě jsem se chtěl zeptat...“ obrací se Bárta na učitele. „Jak moc je ten kluk fyzicky zdatný?“

„Tak... normálně. Žádný atlet, ale ani žádná třasořítka.“ Hynkovi bleskově proběhne hlavou včerejší scéna, když kluci před chatou hráli fotbal.

„Tady! Přihraj! Pozor na Standu!“

Někteří hru prožívali, jako by šlo o světový šampionát.

„Špíno! Nahraj mi, dělej! Vole, kam vejráš! Byl jsem volnej, tos mě neslyšel, hluchoune?“

Kryšpín hraje celkem dobře. Přesné přihrávky, umí kličkovat, s během to taky jakžtakž ujde. Jenže fotbal je i o komunikaci. A o bleskové prostorové orientaci na hřišti. A na tohle kluk se zbytkem sluchu v kolektivu slyšících jednoduše nemá.

„Proč se ptáte?“ vrací se učitel rychle do reálu.

„No... jde mi o odhad, kam až by teoreticky mohl dojít.“⁶

⁶ BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (s. 61)

Příloha č. 4 – Útěk Kryšpína N., ukázka F

Ukázka F

„Tak co tu děláš? Padej zpátky, my tu od tebe chceme mít klid!“

„Je to i můj pokoj stejně jako váš,“ zamumlal nesměle.

Příliš nesměle. Právě ta nesmělost Mariána vydráždila k nepřičetnosti. Chvilí přemýšlel, jestli má Kryšpína praštit, nebo ho zase svázat jako minule. Jenže švihadlo už tý krávě vystrašený vrátili. Chtělo by to něco jinýho k pobavení.

Marián si sedl na postel a s opovržením sledoval, jak Kryšpín sluchadla vypnul a vyndal ty svoje brouky z uší, aby je pečlivě uložil do krabičky. A v ten moment se Marián d'ábelsky zašklebil. Právě na to přišel, čím se povyrazit.

„Dáš je spinkat, jo, broučky maličký,“ zachechtal se.

Kryšpín už ho ale neslyšel.

„Sledujte, pánové,“ houkl Marián na Srpna a Denise. „Trochu se pobavíme.“

Vyrval krabičku se sluchadly Kryšpínovi z ruky.

„Co blbneš? Opatrně s tím!“ vyjekl Kryšpín. „Je to citlivý.“

„Jo, citlivý,“ rozřezal se Danis. „To asi máte v rodině, co? Ty jsi taky taková cít'a.“

„Se neunavuj,“ máchl rukou Srpen. „Ten je teď hluchej jako poleno.“

„Ale slepej není,“ pronesl Marián mrazivě. „Chyťte to. A na záchod s ním.“

Vlekli Kryšpína chodbou. Zpočátku se bránil, ale brzy to vzdal. Křičet nemělo cenu. Rambajs z diskotéky vše dokonale přehlušil. Třeba mu zase jen vymáčaj hlavu v záchodový míse jako minule, blesklo u hlavou. To přežije. Hlavně že brouci jsou v bezpečí.

Jenže na záchodě bylo všechno jinak.

„Držte ho,“ přikázal Marián a potom se s rozkročenýma nohama a rukama za zády postavil před Kryšpína tak, aby mu viděl do obličeje. „Soustředíš se, špíno?“ pronesl pěkně pomalu a dával si pozor, aby zřetelně artikuloval. „Pěkně odezírej. To ty přece umíš. Na to je náš Špindíra machr. Co, kluci?“ zamrkal na kumpány.

Pak vyndal ruce zpoza zad a strčil Kryšpínovi pod nos krabičku.

„Hele, ty tví brouci nutně potřebujou vykoupat.“

Kryšpín zoufale zavrtěl hlavou, v očích děs.

„Když říkám, že potřebujou, tak potřebujou,“ zařval Marián. „Co jinýho by u nás v pokoji tak příšerně smrdělo? Moje nohy to nebudou!“

„Hehe, to je dobrý,“ svíjel se Denis smíchy.

„Drž ho pořádně!“ A ty se dívej, jak maj brouci dodržovat osobní hygienu,“ zadeklamoval Marián, krabičku položil na prkýnko záchodu a pak oběma rukama sejmul porcelánové víko splachovadla za mísou.

„To nesmíš!“ zasípal Kryšpín.

„To naopak musím,“ pokýval hlavou Marián.

Pomalou, aby si vychutnal každé škubnutí na Kryšpínově tváři, krabičku otevřel.

„Ó, co to tu máme za dotěrný hmyz?“ vzal štítivě brouky mezi palec a ukazovák a podržel je kousek nad nádržkou.

„Nedělej to, Mariáne,“ zaprosil Kryšpín.

„Nedělej to, Mariáne,“ pitvořil se po něm Marián. „Řekni prosím, pane!“ zařval vzápětí tak zuřivě, až sebou Denis se Srpnem polekaně škubli.

„Prosím, pane,“ hlesl Kryšpín.

„Hm... jenže já to stejně udělám, dívej!“

Rozevřel palec a ukazovák a Kryšpín jen zavřel oči. V tu chvíli slyšel tak hlasité šplouchnutí, div mu to uši neurvalo.

„Tak. A teď je necháme koupat, broučky,“ utřel si Marián štítivě ruku do kalhot a nařídil Srpnovi, ať porcelánové víko zase nasadí. „Jo, málem bych zapomněl... futrál, ten si nech. Na.“⁷

⁷ BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (s. 83-85)

Příloha č. 5 – Útěk Kryšpína N., ilustrace titulní strany

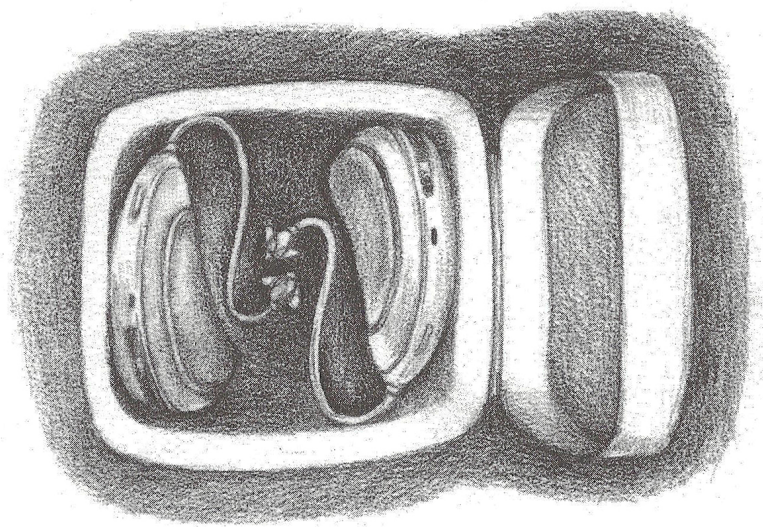

Příloha č. 6 – Útěk Kryšpína N., ilustrace Kryšpína⁸

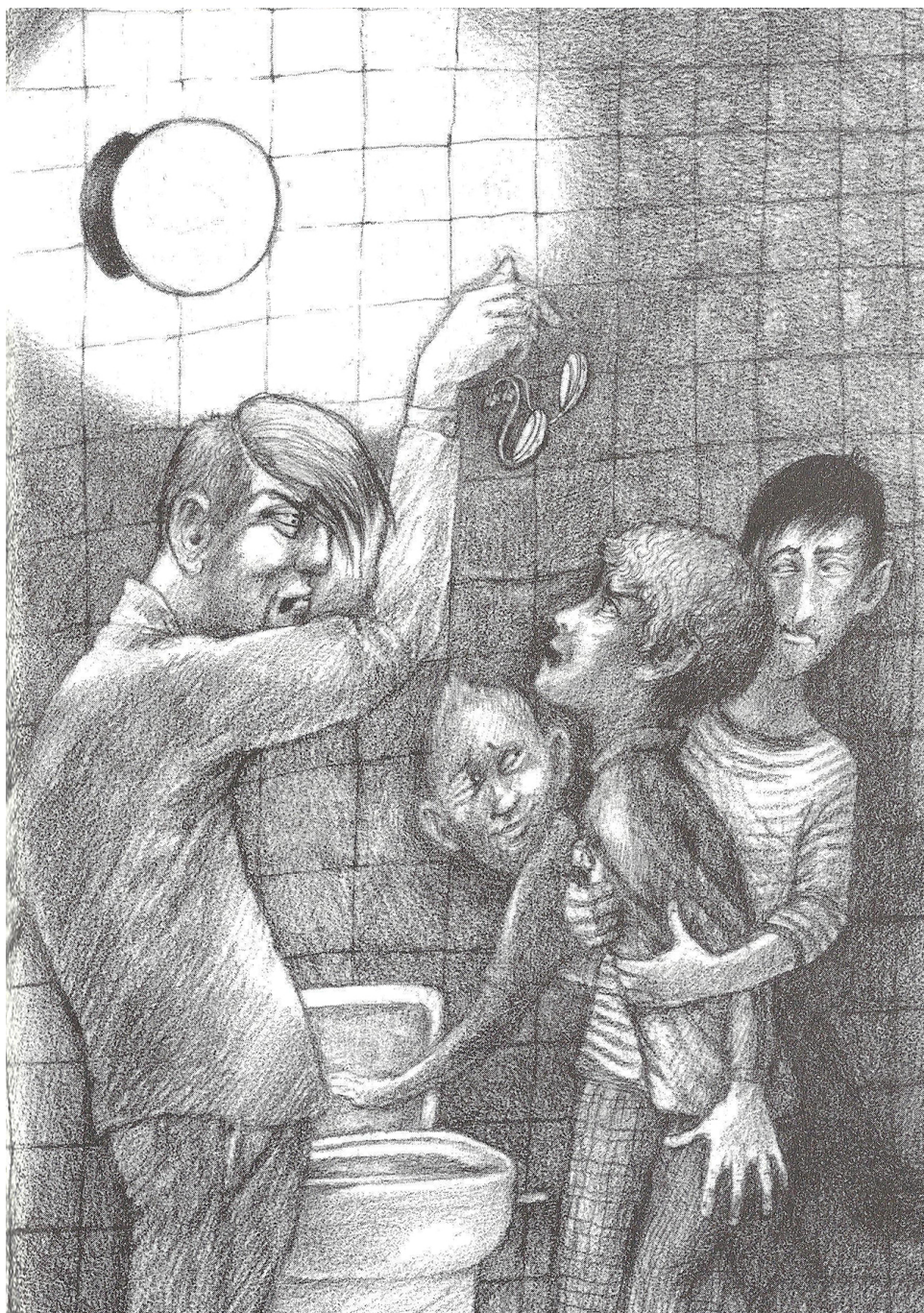
⁸ BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (s.94)

Příloha č. 7 – Útěk Kryšpína N., ilustrace sluchadel⁹

⁹ BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (s.86)

Příloha č. 8 – Útěk Kryšpína N., ilustrace zničení sluchadel¹⁰

¹⁰ BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (s.85)

Příloha č. 9 – Útěk Kryšpína N., ilustrace baminky¹¹

¹¹ BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N. 1. vyd. V Praze: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7. (s.23)

Příloha č. 10 – Deník třídního otloukánka, stručná struktura vyučovacích hodin

I. vyučovací hodina

Část A

1. evokace (1 min.)

2. volné psaní (4 min.)

3. sdílení (4 min.) - žáci ve dvojicích sdílejí své pocity a navrhnou možná řešení situace

Část B

1. četba ukázky (2 min.)

2. shrnutí děje (2 min.) - vyvolaný žák ústně shrne děj ukázky, popřípadě jeho shrnutí doplní další žák

3. skupinová práce (8 min) - žáci ve čtyřčlenných skupinách vypracovávají úkoly k ukázce

4. ústní reflexe (cca 5 min.) - vyvolaný žák uvede odpověď a doloží jí příslušnou částí textu, popřípadě ho doplní žák z jiné skupiny

5. otázky k textu (2 min.) - žáci ve skupinách vymyslí 3 otázky k textu a zapíší do pracovního listu

6. reflexe (3 min.) - žáci navrhnou otázky k textu, vyučující zapíše na tabuli ty z nich, které může využít při následující diskusi o textu

7. diskuse (cca 5 min.) - k moderování vyučující použije některé otázky žáků, poté vlastní

Část C

1. formulace vlastního názoru (cca 10 min.) - žáci individuálně zhodnotí situaci z ukázky, jednání postav a průběh konfliktu, porovnají ho s názorem, který formulovali v rámci volného psaní, pokud se jejich názor změnil, tak vysvětlí důvod, doplní hodnocení o své vlastní čtenářské či životní zkušenosti

2. odevzdání pracovních listů (1 min.) - vyučující připojí do přespříští hodiny písemný komentář, jak se žákovi podařilo slovně zhodnotit situaci z ukázky, popsat své vlastní názory a zkušenosti

II. vyučovací hodina

Část A

- **motivace** (1 min.) - vyučující motivuje žáky ke zjištění, jak pokračoval příběh

Část B

1. četba ukázky (2 min.)

2. řízený rozhovor s prvky diskuse (3 min.) – žáci odpovídají na otázky: *Jaký je ve skutečnosti vztah Erika k Melody? Naznačovala Melody, že se jí Erik hnusí? Proč si to Erik myslí? Jakým způsobem ovlivňují Erikovy emoce jeho úvahy o řešení situace? Co by Erikovi usnadnilo hledání řešení?*

3. četba ukázky (2 min.)

4. řízený rozhovor s prvky diskuse (7 min.) – žáci odpovídají na otázky: *Kdo zapříčinil konflikt Erika a Melody? Proč podle vás označil Erik kluky jako „dábelskou trojku“? Co si představíte pod Erikovým vyjádřením „po mně jdou“? Kterým slovem takové chování vůči člověku označujeme? Jak označujeme šikanu, která se děje ve virtuálním prostředí? Kde všude se může kyberšikana odehrávat?*

Část C

- **práce ve skupinách** (10 min.) – kyberšikana

Část D

1. prezentace úkolů a diskuse (13 min.)

2. předvídání (2 min.) - žáci předvídají z názvu knihy, grafické podoby obálky, které jim učitel odhalí, jaký bude postoj Erika k šikaně, jak se bude příběh dále vyvíjet

Část E

- **domácí úkol** – žáci napíší krátké zamyšlení nad větou „Když nemáš Facebook, tak skoro neexistuješ.“ Z čeho toto tvrzení vychází? Je toto tvrzení pravdivé? Co o nás vypovídá?

Příloha č. 11 – Deník třídního otloukánka, pracovní list

Pracovní list – Erik a Melody

Představte si, že máte kamaráda/ku opačného pohlaví. Znáte se od dětství, chodíte do stejné třídy. Najednou, když to vůbec nečekáte, vám řekne, že vás „takhle“ nemá rád/a a nemáte k němu/ní odpoledne chodit a bude sedět s někým jiným.

Popište své pocity a myšlenky v takové situaci. Jak byste ji řešili?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ukázka

Na obědě ke mně z ničeho nic přišla Ruth a Melody táhla doslova za sebou. Dala si jednu ruku v bok a druhou si přidržela tričko tak, aby to vypadalo, že se na mě štěně na něm mračí. Jeho pohled říkal: všichni milují štěňátka, ale štěňátka nesnáší nuly.

„Eriku,“ prohlásila úsečně, „Melody ti musí něco říct.“

„No... tak jo,“ podíval jsem se na Melody. Měla bradu zaraženou v hrudi, takže se jí krátké hnědé vlasy houpaly před očima. Ruth do ní zabodla loket.

„Nemůžeš mi posílat takový věci, Eriku,“ zamumlala Melody, aniž by zvedla hlavu.

„Co tím myslíš?“

„Je to trapný a já...“

„Cože? Co jsem provedl?“

„Eriku, já tě takhle prostě nemám ráda! Dneska ke mně nechod’.“ Zmlkla, otočila se na podpatku a odešla pryč. Díval jsem se, jak mizí velkými dveřmi staré budovy.

„O čem to mluví?“ zeptal jsem se nechápavě Ruth.

„Jako bys sám nevěděl, cos provedl.“

„Já to ale vážně nevím Ruth – tak proč mi to sakra neřekneš?“ Nevím, jestli jsem za to mohl já nebo Melody, ale sledovala nás půlka jídelny.

„Melody se takhle nelíbíš, Eriku, a nechce vedle tebe sedět. Mluvily jsme o tom s panem Whitnerem a ten ji přesadil.“

Musel jsem asi vypadat dost překvapeně, protože se na mě podívala a řekla: „Netvař se tak vyděšeně. Seš ubohej a teplej. Nikdy se jí nebudeš líbit.“¹²

Popište 3 slovy pocity Melody při rozhovoru. V textu podtrhněte červeně části, ze kterých tyto informace vyčtete.

.....

Popište 3 slovy Erikovy pocity při rozhovoru. V textu podtrhněte modře části, ze kterých tyto informace vyčtete.

.....

Stručně popište vztah Ruth-Melody-Erik a roli Ruth v jejich rozhovoru. V textu zeleně podtrhněte části, ze kterých jste informace vyčetli.

.....

.....

.....

Vymyslete 3 otázky k textu.

¹² GALE, Eric Kahn. Deník třídního otloukánka, aneb, Jak jsem zvítězil nad šikanou. 1. vyd. Brno: Jota, 2013. ISBN 978-80-7462-381-3. (s. 49-50)

.....
.....
.....

Vyjádřete svůj názor na vzniklou situaci, jednání postav a průběh konfliktu. Jak byste problém řešili vy? V čem se liší či shoduje chování postav od vaší představy? Pokud máte zkušenost s podobnou situací, můžete ji zmínit

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Příloha č. 12 – Deník třídního otloukánka, II. vyučovací hodina, ukázka A - kyberšikana

Ukázka A

Všechno jsem to pochopil, až když jsem přišel domů. Zkontroloval jsem si Facebook a v oznámeních na mě blikalo tohle:

žádost o status „ve vztahu s Melody Millerová“ zamítnuta

Do prčic.

Někdo mi vlezl na účet, nastavil můj status na: ve vztahu s Melody Millerová. Když si toho všimla, musela si myslet, že se jí tím snažím dát najevo, že se mi líbí, nebo že ji zvu na rande.

Taky to vypadá, že ten, co se vloupal do mého účtu, dal nějaký příspěvek na její zeď, ale ona už ho smazala. Mohlo to být cokoliv. Nevím, jak dlouho to tam viselo, ani kolik lidí si toho všimlo.

Co teď můžu dělat?

Jít za ní a říct, že jsem to nebyl já, že mi někdo vlezl na účet?

Očividně ji vyděsila představa toho, že by se mi mohla líbit, ještě dřív, než jsem si to stačil nechat jako tajemství a všechno mohlo být fajn. Teď už o tom nejspíš ví celá škola. To mám chodit od jednoho člověka k druhému a říkat: „Jen pro tvou informaci, Melody se mi nelíbí!“
Uhozený.

Vyjádřila se jasně. Hnusím se jí.¹³

¹³ GALE, Eric Kahn. Deník třídního otloukánka, aneb, Jak jsem zvítězil nad šikanou. 1. vyd. Brno: Jota, 2013. ISBN 978-80-7462-381-3. (s.51)

Příloha č. 13 – Deník třídního otloukánka, II. vyučovací hodina, ukázka B - kyberšikana

Ukázka B

Ďábelská trojka odvedla dobrou práci. To Donovan mi pomohl před dvěma roky zařídit Facebook. Tehdy jsem ani nevěděl, co to je. A já si nikdy nezměnil heslo.

Naštěstí nenapáchali žádnou další škodu, kromě toho, že mezi moje zájmy dopsali hned za čtení a jízdu na kole být Pošuk.

Tohle jen potvrzuje, že po mně oficiálně jdou. Jason, Donovan a Adrian se proti mně spikli. Jsem jejich Pošuk.

Smazal jsem to ze zájmů a změnil jsem si heslo. Ani tak jsem se ale necítil bezpečně. Co když je ještě jiný způsob, jak se tam můžou dostat, a udělají to znovu?

Když se Donovan tehdy dozvěděl, že nemám účet, prohlásil: „Když nemáš Facebook, tak skoro neexistuješ.“

No, Donovane, mažu si ho.

Tak bych řekl, že jsem mrtvej.¹⁴

¹⁴ GALE, Eric Kahn. Deník třídního otloukánka, aneb, Jak jsem zvítězil nad šikanou. 1. vyd. Brno: Jota, 2013. ISBN 978-80-7462-381-3. (s.52)

Příloha č. 14 – Deník třídního otloukánka, II. vyučovací hodina, ilustrace titulní strany

